

blik på at forbedre de eksisterende kontrolmuligheder, idet der i visse situationer kan være behov for et koordineret samarbejde mellem myndighederne for at gennemføre en effektiv forudgående kontrol.

Fødevareministeriet er opmærksom på de begrænsninger og forholdsregler, der følger af lov om offentlige myndigheders registre, herunder den betænkning, som Retsudvalget afgav i forbindelse med behandlingen af lov nr. 346 af 6. juni 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre, hvor flertallet udtalte sig om spørgsmålet om samkøring. Et flertal i retsudvalget udtalte bl.a., at myndighederne i forbindelse med samkøring i kontroløjemed skal have et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på.

Fødevareministeriet er endvidere opmærksom på, at lov om offentlige myndigheders registre er under ændring, idet den indgår i Justitsministeriets forslag til lov om behandling af personoplysninger (L 44). Fødevareministeriet er i den forbindelse bekendt med, at der med lovforslaget ikke lægges op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde der må foretages samkøring i den offentlige forvaltning, herunder i kontroløjemed.

Fødevareministeriet er særligt opmærksom på, at der i lovforslaget er fastsat særlige regler om procedurer for visse former for samkøring. En forvaltningsmyndighed skal således f.eks. indhente udtalelse fra Datatilsynet (som efter forslaget skal erstatte det nuværende Registertilsyn) inden samkøring i kontroløjemed kan iværksættes, jf. forslaget § 45, stk. 1. Endvidere vil Datatilsynet efter forslaget § 43, stk. 2, nr. 3, i forbindelse med en offentlig myndigheds anmeldelse af en samkøring have mulighed for at vurdere lovligheden af en eventuel samkøring.

Fødevareministeriet vil i forbindelse med administrationen af den foreslåede bestemmelse nøje iagttage de procedurer omkring samkøring og sammenstilling af oplysninger, som måtte blive fastlagt i forbindelse med den endelige vedtagelse af L 44.

Til § 119

Bestemmelsen vedrører de kontrolleredes pligt til at yde kontrolmyndigheden bistand og er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 38, stk. 5, reguleringslovens § 1, stk. 5, EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 4, 3. pkt., samt ferskvandsfiskerilovens § 42. Bestemmelsens 1. pkt. er omformuleret i overensstemmelse med Fødevarelovens § 66, stk. 1. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 120

Kontrolmyndighedens mulighed i forslaget § 120, stk. 1, for at meddele påbud og forbud, hvor det er nødvendigt, er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 39 og reguleringslovens § 11a, hvilke regler ligeledes finder anvendelse på EU-bemyndigelseslovens område, jf. EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1, samt en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 41, stk. 2.

Et væsentligt formål med bestemmelsen er at sikre adgang til kontrol. F.eks. kan kontrolmyndigheden meddele påbud om, at et fartøj ikke må losse sin fangst førend kontrolmyndigheden har undersøgt fangsten eller førend kontrolmyndigheden er til stede. Endvidere har bestemmelsen i praksis været anvendt overfor en bestemt gruppe af opkøbere eller modtagere af fisk, hvor der i en periode har været behov for en mere effektiv kontrol af landinger om omsætning af f.eks. en bestemt art af fisk. Således er der i praksis blevet udstedt påbud om, at virksomhederne til det lokale fiskeriinspektorat skal forudanmelde vejning straks ved losningen eller sorteringen af et parti fisk, herunder at vejningen skal foretages ved akkrediteret vejer og måler.

Påbuddene og forbuddene fungerer således ofte som et væsentligt supplement til de almindelige krav om indberetning og afregning, når der i konkrete fiskerier eller områder opstår behov herfor.

Bestemmelsen i § 120, stk. 2, fastlægger, at kontrolmyndigheden i særlige tilfælde for virksomhedens regning kan udpege en revisor til fornøden gennemgang af det materiale, der kan undergives kontrol. Bestemmelsen findes i førstegangsomsætningslovens § 17, stk. 3, men er i forslaget udvidet til at gælde alle omsætningsled, hvis udøvelsen af kontrollen gør dette nødvendigt.

Til § 121

Forslagets §§ 121-122 er en videreførelse af saltvandsfiskerilovens § 40, reguleringslovens § 11 b, og EU-bemyndigelseslovens § 4, stk. 1. Dog er de nævnte bestemmelser i forslaget opdelt på to bestemmelser for at lette overskueligheden. Som anført til § 117 er den meget lange omrømsning vedrørende de forhold, der er omfattet af bestemmelsen erstattet med udtrykket "omsætning m.v.", jf. forslaget § 3, nr. 4, for at lette forståelsen af bestemmelserne.

Stk. 1 indeholder et generelt forbud mod omsætning mv. af fisk, hvis indholdet af det parti der sættes ikke er fanget, omsat eller indberettet m.v. i overensstemmelse med fiskerilovgivningen. Det bemærkes, at der med udtrykket "indhold" i § 121 er tale om